

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

KKH Barbora se neuzavírá ani těm později narozeným

Spolek fungující už 89 roků má v těžařské nadaci partnera teprve od loňska, grant použije na pořízení nového hornického praporu i parádních uniforem

KARVINÁ – Udržování starých havířských tradic, pořádání kulturních i společenských akcí, reprezentování profesního cechu, regionu i kraje. To je náplní činnosti Kroužku krojovaných horníků (KKH) Barbora, jehož aktivity podpořila z operativního fondu těžařská nadace. A je jich skutečně mnoho, jak prozradil předseda Jan Kavka, jemuž jsme dali slovo.

Jakou nyní máte členskou základnu?

V současnosti máme 199 členů. V roce 1970 nás bylo okolo 750! Jelikož je mezi námi ale hodně dříve narozených, tak nás i dost ubývá. Nejstarší členkou je Marie Kubánková, narozená v roce 1921. Nejstarší člen Bohuslav Folvarczný, narozený v roce 1923, je stále aktivní. Nejmladší v kroužku – založe-

Část členské základny s nejmladší členkou v roli svatě Barbory a se dvěma Permoníky.

ném v roce 1927 – je pětadvacetiletá Jaroslava Kavková, která při slavnostech představuje svatou Barborku. Tedy nepočítáme-li tři naše Permoníky, sourozence Klárku a Matěje Lafokovy a teprve třiletého Lukáška Kavku. Ty také zasvěcujeme do hornických tradic. Když ti malí zdraví Zdař Bůh!, staří havíři jsou nadšení. Je tedy zřejmé, že se neuzavíráme ani těm později narozeným. Jsme rádi za každého, kdo mezi nás přijde. Je třeba tradice udržovat a předávat je mladším generacím. Podíl mužů a žen je v KKH Barbora přibližně pět napět.

Co jste letos uskutečnili, co chystáte?

Účastí na IV. Havířském bále ve starých koupelnách Dolu Hlubina v Ostravě jsme ukončili plesovou sezonu. Jako předs-

da jsem reprezentoval kroužek ve Španělském sále Pražského hradu, přijal jsem pozvání na Koncert pro prezidenta ČR Miloše Zemana. V minulém týdnu jsem na téma návštěvy Pražského hradu pro širší členskou základnu jednal s jeho poradcem Františkem Zemanem. Co nás čeká? Výroční členská schůze, vítání léta, zahradní slavnost a vinobraní na Bělidle v Karvině či smažení vaječiny v Komorní Lhotce. Všechny tyto akce pořádáme. Chystáme se na 5. Lubietovský banický a hutnický den i 20. Setkání hornických a hutnických spolků ČR v Příbrami. Určitě vyrazíme na podobná hornická setkání do Sokolova, slovenské Gelnice a polských Kaczyc. Nebudeme chybět na akcích chystaných sprátenými kroužky a spolky v našem revíru.

Jakou roli zde hraje těžařská nadace?

Až do loňského roku nás nepodpořovala, teď jsme si požádali o grant na pořízení hornického praporu a několika nových krojů včetně čepice zvaných fezem. Bylo nám vyhověno, za což velmi děkujeme! Jinak náš kroužek podporoval vždy Důl Darkov, nyní Důlní závod 1 v čele s ředitelem Boleslavem Kowalczykem. I tomu patří poděkování. Stejně jako městu Karviná s primátorem Tomášem Hanzelem a nesmíme zapomenout ani na ZV Dolu Darkov.

Víno vyměnil za uhlí

Jan Kavka je rodák z jižní Moravy, pocházející od Znojma a křtěný řekou Dyjí. Víno, jak rád říká, vyměnil za černé zlato v roce 1989. Nejprve fířal na Františku, později na Lazech. Celou svou hornickou kariéru strávil na čelbách. Pracoval jako směnový předák a kombajnér. Jezdil na dole se vším, co se hýbalo; od bagru přes škrabáky až po veškeré kombajny.

Jan Kavka, předseda KKH Barbora.

Fezem a barevná pera

Kromě hornických stejnojmenných si z grantu těžařské nadace chtějí v KKH Barbora nechat ušít čepice fezem. Tedy vysoké tuhé pokrývky hlavy, jejichž vzhled byl pravděpodobně přenesen z Německa. Barevná pera uchycená ve „federpuši“ rozlišují funkce nositelů na šachtě. Zelená jsou pro vyšší inženýrské kádry a revírníky, černá pro řadové havíře a červená pro členy hornické kapely. Na fezem nechybí ani znak v podobě zkráceného mlátka v kladívku.

Na co jste z činnosti KKH nejvíc pyšní?

Na to, že se díky našim partnerům můžeme scházet na různých akcích, ať už je to u nás, anebo v cizině. Naše zástava vlála již v Holandsku, na Slovensku, v Německu a Polsku. Jsme hrdí, že můžeme důstojně reprezentovat Moravskoslezský kraj i město Karvinou jak v tuzemsku, tak v zahraničí. A také na to, že se naši horničtí členové i nečlenové mohou sejít na našich setkáních a připomenout si dobu, kdy sami fířali do dolů. Velice nás těší, když děkují za pozitivní den. Potom jsme spokojeni i my, hřeje nás to u srdce.

Jak podle vás vnímá veřejnost havíře?

Domnívám se, že jako zašlou slávu. Všichni víme, jak to na šachtách dnes vypadá. Chci věřit, že se jednou hornická sláva vrátí. A to i do hornických kroužků a spolků, protože u některých – našťáště jich je minimum – je vidět bohužel i nekamarádství či závist. Zdravím horníky, ať naše profesní zůstane co nejdéle. Ať se všichni ve zdraví vrací ke svým rodinám. Loučím se sloganem který se v sedmdesátých letech psával na výplatní sáčky: Tatínku, vrať se živý a zdravý!

Radek Lukša

Sportovní hala v Horní Suché hostila Dukelský Haicman Cup...

DUKELSKÝ HAICMAN CUP SE KONAL UŽ PODESÁTÉ

HORNÍ SUCHÁ – Jaromír Šebesta z Havířova nikdy v havířské nepracoval. Parta někdejších techniků z Dolu Dukla ho přesto pozvala mezi sebe. Nechala ho jako náhradníka hrát na svém „uzavřeném“ turnaji... a on v letošním desátém ročníku Dukelského Haicman Cupu v mužské badmintonové čtyřhře nakonec zvítězil.

„Samozřejmě s dalším Dukelákem, důlním elektromistrem Marcellem Šebkem, který nyní fířá v lokalitě Lazy Důlního závodu 1. Ve finále porazili směnového technika rubání z Lazů Tomáše Gabriela a bývalého vedoucího paskovského strojního úseku Horymíra Chrobáka,“ oznámil hlavní pořadatel turnaje Miloš Micza.

Ten je mechanikem centrální dopravy v DZ 3 a na pravidelné setkání kamarádů z Dolu Dukla dostal podruhé minigrant z těžařské nadace. „Pokryli jsme z něj podstatnou část nákladů, moc za to děkujeme,“

vzkázal Micza s tím, že na kurty v Horní Suché nastoupilo šestatřicet hráčů. Další šest chlapů zajišťovalo servis.

Ano, chlapů, Dukelský Haicman Cup je totiž záležitostí mužských zaměstnanců z konkrétní šachty. „Každý snad pochopí, že ženy s námi na postech techniků nefířaly,“ vysvětlil Micza organizující turnaj pátým rokem. U zrodu této již tradiční akce stáli směnovní technici z rubání Tomáš Hájek a bohužel již zesnulý Klement Pohludka.

Jubilejní ročník měl také jedno překvapení – DVD se sestřihem předešlých devíti turnajů plus vzpomínkou na další společné setkání spolupracovníků Dukeláků, od rozloučení s domovskou šachtou v roce 2007 po bowlingová klání či výlety. Lvi podíl na jeho výrobě měl bývalý mistr učňovského revíru Vlastimil Zářecký.

uzi

... jehož výherci se stali Jaromír Šebesta s Marcellem Šebkem.

RockTherapy pro ženy s roztroušenou sklerózou

Festival, jaký nemá v regionu svým dobročinným podtextem obdoby, pomůže vozíčkářkám pocházejícím z havířských rodin

ORLOVÁ – Překvapení! Tak jednoduše rozhodly Marie Štěpánková, Kateřina Gavlovská a Šárka Mihalová nominaci na Tváře projektu letošního VIII. ročníku charitativního festivalu RockTherapy. Ženy z Orlové bojují s chronickým, zálným a neléčitelným onemocněním – roztroušenou sklerózou (RS) – na tuto nabídku také bez váhání kývly.

Barani jedni, budete mne tlačit... Marie Štěpánková sice ve svých sedmadesáti holduje ji-

Šárka Mihalová (zleva), Marie Štěpánková a Kateřina Gavlovská.

ným hudebním žánrům, ale účast na festivalu rockových a metalových kapel potvrdila. „Barani jedni, říkala jsem třem vnukům, to je vaše parketa, takže tam jdete se mnou a budete mne pěkně tlačit,“

prohlásila s tím, že RS jí zjistili už v roce 1974. O dva roky později ji upoutala na invalidní vozík. „Vedla jsem obvyčejný život, manželství mi trvá už osmadesát let, mám tři děti, šest vnou-

čat a čtyři pravnoučata, ale jinak se mi spíš lepila smůla na paty. Takže RockTherapy považují za štěstí,“ poznamenala někdejší jeřábnice ze železáren pocházející z rodiny havířů. Manžel fířal na Žofince, otec, strýčkové a bratři na šachtách Gottwald, ČSM a Václavka.

Necháme si opravit naše vozíčky

Kateřině Gavlovské je čtyřiačtyřicet a RS trpí od osmnácti. K tomu se potýká, stejně jako obě zbývající Tváře projektu, i s různými přidruženými diagnózami včetně osteoporózy či očního zákalu. Mateřství jí lékaři kvůli onemocnění hned zakázali. „Baví mě čerba, kino, divadlo, studuji angličtinu. Rock nevyhledávám, ale poslechnu si ho,“ vysvětlovala.

Gavlovská se s ostatními dvěmi pacientkami také shodla, že

výtěžek z festivalu hodlají využít částečně na údržbu a opravy invalidních vozíků. „Udivuje mě, že metaloví fanoušci pomáhají lidem. A pro mne to bude znamenat obrovskou pomoc. Jsem na RockTherapy zvědavá, určitě tam dorazím,“ nechala se slyšet bývalá manželka technika na Dole Lazy.

Tvrdí rockeři? Ti jsou tak milí! Šárka Mihalová odhadla, že termín RockTherapy 2016 se kryje s datem, kdy se před dvaceti lety dozvěděla, že má RS. Letos je bývalé dětské sestřičce z jednotky intenzivní péče čtyřicet. „Žiji hlavně pro své dcery. Starší je šestnáctiletá a hodně mi pomáhá. Mladší je osm. Obě se věnují tanci, všechny tři máme rády hudbu. Takže metal přežiji,“ uvedla.

O rockech měla Mihalová vždy představu, že jsou strašně tvrdí. „Ale oni jsou milí. Projekt festivalu RockTherapy se mi moc líbí,“ poznamenala Mihalová, jejíž příbuzní patřili rovněž k zaměstnancům OKD. Exmanžel pracoval na Dole ČSM, otec vedl na Dole Doubrava závodní odborářský klub a maminka byla zaměstnána na stejné šachtě jako učitelka.

Radek Lukša